

Sogn: Gettrup

Kirkegård: Gettrup

Navn: Mads Christian Nielsen
(Knakkegaard)

Født: 04-08-1908

Død: 09-02-1993

Bopæl/bosteder Randrup -Gettrup

Erhverv: Landmand

Gift: 01-01-1938 i Vestervig kirke

Navn: Vanda Irene Nielsen (f. Andersen)

Født: 26-07-1918

Død: 04-04-2003 på Nykøbing sygehus

Bopæl/bosteder: Vestervig – Gettrup -
Hurup

Erhverv:

Børn: Knud Erik, Jytte og Poul

Historie

Mine forældre var bosiddende Vestervej 28, Gettrup, 7760 Hurup.

Vores far var født på en landejendom i Randrup ved Vestervig og flyttede i 1915 som 7-årig med sine forældre til Helligsø. Nærmere betegnet: Vestervej 28. Der levede han sin barndom med sin søster Agnes, som var 4 år ældre end ham, men født samme dato, d. 4 august.

Hans barndom kender vi ikke så meget til, men han fortalte stolt, at han gik i klasse med Biskop Erik Jensen, som viede kronprinsesse Margrethe og Prins Henrik. Vi ved at han var glad for at læse, der var en del børne og ungdomsbøger, men også bøger, som han købte når bibliotekerne solgte ud. Han var også på byens fodbold hold.

Efter hvad vi ved, købte han sin første bil da han blev 18, en Ford T. Han havde bil næsten til sin død som 86 årig. Det skal siges at det kun blev til 3, først Ford T så en tofarvet Hillman grøn og hvid, farven skulle vise sig at få betydning senere hen. Til sidst en Simca, som jeg og min mand senere overtog.

Vores far blev landmand, som sin far Christen Jensen Nielsen. Han overtog gården Vestervej 28, da hans far afgik ved døden i 1938. Der blev bygget et "aftægtshus" til min farmor Birgitte Marie Nielsen, 100 meter fra gården op mod byen. Der boede hun til sin død i 1961.

Familien er altid blevet kaldt Knakkegaard, historien lyder på at vores oldefar tjente på en gård der hed Knakkegaard, deraf fik han tilnavnet. Alle vidste hvem Mads Chr. Knakkegaard var, men derimod ikke hvem Mads Christian Nielsen var.

I 1938 blev vores far gift med vores mor Wanda Irene Damsgaard Andersen. Vores mor var født og opvokset i Vestervig. Hendes far var RØD postbud, det betød dengang at man kun gik med breve og pengeforsendelser. Hendes mor,

vores mormor, var hjemmegående, som de fleste var dengang. Vores mor var "efternøler" Hun havde 3 søstre og 1 bror. Hun var i huset hos apotekeren i Vestervig, der lærte hun "fin" madlavning. Hun var fantastisk dygtig i hus og have, tilmed meget kreativ. Vores mormor var meget syg af sukkersyge, i en tidlig alder måtte vores mor sige op for at passe sin mor, vi børn nåede ikke rigtig at kende vores mormor. Hvordan vores forældre havde lært hinanden at kende, fik vi aldrig at vide.

Vores forældre blev gift den 1 januar 1938 i Vestervig kirke hvor de overtog gården, og i 1939 fik de deres første barn, min storebror Knud Erik Nielsen. Så kom krigen og i 1942 blev jeg født.

Under krigen boede der tyske soldater i barakken, som ligger på toppen ned mod vandet. Vores forældre fik kontakt med en af soldaterne, han var fra Tjekkiet og tvunget ind i den tyske hær. I det skjulte besøgte han vores forældre, og de sendte pakker til ham efter krigen, men desværre gled kontakten ud.

Vores forældre havde megen kontakt med naboerne i ejendommene rundt omkring, men deres venner var oppe fra "byen".

Deres venner var malermester Alfred Jensen og frue, murermester Brogaard og hans kone Else, lillebilvogmand Møller og hans kone Karoline. De forstod at have det sjovt...uden spiritus, selvom de fik det stukket i hovedet...I var nok fulde i går!

Vores mor syede udklædningstøj til alle, engang var det figurerne fra Knold og Tot. Vores mor var en kraftig dame, hun blev fru Vom. De spillede kort sammen - "31", med megen morskab.

Deres eneste ferie gik til Løkken i 2 dage, med mad i en kasse bag på bilen. Men uendelige mange var deres ture til havet i Agger, Lyngby

og Vorupør. Skovene i Ydby og cirkus Miehe fik også tit besøg.

I 1954 fik vi en lillebror Poul Nielsen, jeg var 12 år, så det var spændende og en ny tid begyndte i hjemmet.

Utallige "Landevejsriddere" har levet godt af mors madpakker, efter en gedigen morgenmad, indtaget efter overnatning i halmen. Det eneste vores far forlangte var, at de afleverede deres tændstikker for natten.

Vores mor fik syet tøj hos "Snedkerens piger" i Gundtoft. De var 3 søstre som boede sammen. Den ene, Emilie. var sengeliggende med Sclerose. De var også vores forældres gode venner. Vores mor var meget generøs, der var altid kaffe på kanden og en kvik bemærkning. Mange pakker med kød og blomster er blevet foræret. Tusindvis af vanter halstørklæder og trøjer, er blevet foræret til basarer og ikke mindst til børnebørn. Broderi og hækleri, det samme. Der blev bagt, syltet og slagtet. Blomster og grønsager i haven i mængder.

Vores mor var i en årrække udtaget til nævning og domsmand i landsretten i Viborg.

Vores far drev gården, til tider med en karl til hjælp. Da vi var små havde vi Marinus som var retarderet. Derefter flere forskellige også min storebror var karl hjemme på et tidspunkt.

Vores far var jæger, han gik på jagt med Købmand Thomsen, det var altid spændende at se om der hang en hare ved døren, når man kom hjem fra skole.

Frimærker blev vores fars helt store interesse, mange kilo er købt hos købmand Olsen i Vestervig. Hele familien deltog i vask af frimærker og tørring ved kakkellovnen. Senere startede min storebror og min mand også på at samle frimærker. Der blev byttet og snakket om de spændende fund.

Fortalt af Jytte Kristensen,

Datter af Mads og Wanda

Vores mor skulle ikke mangle noget, de var nogle af de første der fik elektrisk komfur og køleskab, slut var det med at hente isblokke.

Efter krigen fik vi pakker fra USA, kaffe, cacao, rosiner og svesker, også lidt legetøj til os børn. Vores forældre sendte sølvtøj tilbage som tak. Hvem der sendte pakkerne fra USA, har vi ikke helt styr på.

Nu kommer deres Hillman ind i billedet. Det såkaldte "Højbjergmord" i Aarhus på Marie Loch Hansen blev begået 10. november 1967. I skoven nær hendes bopæl, blev observeret en Hillman magen til vores forældres.

Vores far blev så indkaldt til en samtale med politiet, hvor han skulle redegøre for sin færden den pågældende dag. Jeg tror aldrig bilen var uden for Thy, så der kom ingen tiltale ud af det.

Før det, i 1962, blev vores far udnævnt til Sognefoged, et hverv han bestred til nedlæggelsen i 1973. Vores far var en meget retskaffen mand og varetog hvervet med stor empati. Mange har fået hjælp til betaling, hvis der var lavvande i kassen. Han fik altid sine penge tilbage. Med denne post fulgte også, at han tillige var lægmand, giftefoged og stævningsmand.

Da vores forældre gik på pension, blev de boende på gården. Med hinandens hjælp fik de ordnet hus og have. Den tilhørende jord blev lejet ud.

Vores far blev desværre dement omkring 1980. Vores mor passede og plejede ham i 6 år, til han gik bort.

Efterfølgende flyttede vores mor til Hurup, hvor hun købte en andelsbolig. Hun blev aldrig glad, kunne ikke finde ud af at leve uden vores far.

Trods det levede hun i 10 år alene, med få venner, børn og børnebørn.